

Olv.: 2Sám 12,7-10. 13 – Gal 2,16. 19-21 – Lk 7,36-8,3

A bűnös asszony

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Minden szentmisét felszólítással kezdünk, bűnbánatot tartunk, hogy méltóképpen ünnepeljünk! Az ember tud-e méltóképpen ünnepelni Istennel? Emberi ünnepléseinket is az egymással való kapcsolatunk gazdagítja, mélyíti, úgy az Istennel való ünneplésünket is a vele való kapcsolatunk határozza meg! Azért tartunk önvizsgálatot és bűnbánatot, mert ha nagyon őszinték vagyunk, akkor végtelenül eladósodtunk!

***Eladósodtunk Isten felé és adósságunkat sohase tudjuk kiegyenlíteni,
mert az ember kevés hozzá!***

Isten nagylelkű, az ő nagylelkűségén múlik minden!

Gondoljunk erre most is, amikor együtt ünnepeljük ezt a szentmisét, amit ma ***Péterért és Emeséért*** ajánlunk fel, ők olvassák fel az üzenetet. Látom, itt van ***Gellértke*** is, ma van az ötödik születésnapja. Isten éltesen, rá is gondolunk ebben a szentmisében! Azt szeretnénk, hogy mindig jól érezze magát ebben a világban, az emberek közösségében, jól érezze magát itt is, amikor ide jön! Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

***Sokat tépelődöm évtizedek óta, hogy miért van az emberekben
annyi nyugalanság, elégedetlenség, békétlenség?***

Lehet, hogy a válasz erre a mai evangélium!

Kedves Testvérek! Most az élet magyarázatát adó világosságként jelent meg számomra, hogy az emberek összes nyugalansága onnan származik, hogy a bűneik terhe agyonnyomja őket!

Énekeltük is: Vedd le rólam Uram bűneim terhét!

Ez a sok nyugalanság valószínűleg onnan is származik,
hogy nem tudatosítjuk magunkban,
hogy a bűneinknek terhe van!
Ha az embert ezt a terhet nem rakja le,
ha az embernek ezt a terhét nem veszik el,
akkor ez a teher megnyomorítja az embert!

***Jézus azért jött, hogy megmentse, ami elveszett!
Jézus örül az ember megtérésének!***

A megtérés azt jelenti, hogy az ember beismeri rossz döntéseit, a bűneit. Ha az ember fölismeri, hogy Isten meg akarja menteni, akkor erre válaszol. Lehetetlen nem válaszolni, amikor valaki megajándékozik a bizalmával, szeretetével, bocsánatával! Ezért mondtam a szentmise bevezetőjében, hogy eladósodtunk! Nem tudjuk az adósságunkat kifizetni! Egyedül

az Isten jósága menthet meg bennünket! Ha az ember ezt fölismeri, akkor az az ember hisz! A hittel ebből a szempontból kellene sokkal többet foglalkoznunk!

A hit annak az embernek a magatartása,
aki hálás az Istennek azért, hogy szereti,
hálás az Istennek azért, hogy megmenti!
Ezt követően Istennel összetartozik!

***Ez a hit! A hívő ember az a valaki,
aki Istennel valamilyenfajta közösségben él!***

***A világ, amelyben élünk először veszélyeztetett a pogány oldalról
másodszor veszélyeztetett sajnos a hívők oldaláról***

Pogány oldalról

A pogány oldalról veszélyeztetett a világunk, mert azt mondja, hogy nincs Isten! Ha nincs Isten, akkor nincs bűn! Ha nincs bűn, akkor nincs mit megbánni! Ennek az a következménye, hogy mindenki jónak tartja magát!

Gyakorlatilag ez a pogány világ szentenciája, ítélete:
mindenki jó, közben kínlódunk, szenvedünk,
gyötrődünk, félünk egymástól!
Ilyen világban nem lehet élni!

Naponta panaszkodunk, hogy mi minden bánt bennünket, közben mindenki jónak tartja magát! Hazug, farizeusi világ! A farizeusi világ itt van a lelkünkben, a közösségeinkben, a világunkban, közben mindenki jó! Ha nincs Isten, akkor a jóság eltűnt a világból! Csak így lehet kibírni ezt az istentelen világot, hogy mindenki jó. Mindenki istennek tartja magát.

Hívők oldaláról

Kísértve vagyunk a kereszténység oldaláról is ebben a pogány világban. Kritizálnak is bennünket a pogányok, azt mondják, hogy mi mindig a bűneinkkel foglalkozunk.

***Mi a tékozlás misztériumával vagyunk állandóan elfoglalva,
ahelyett, hogy az üdvösség örömeivel foglalkoznánk többet!***

Kicsi igazság van ebben. A magukat kereszténynek mondó emberek sokszor a lelkük terhével, a bűneikkel foglalkoznak, nem jutnak el odáig, hogy van bűnbocsánat! Ha van bűnbocsánat, akkor meg kell szülessen szívünkben az öröm! Valószínű, hogy mi keresztények sem hiszünk igazából a bűnbocsánatban! Csak jajongunk, rossznak tartjuk magunkat, bűnösnek tartjuk magunkat, - mi legalább itt tartunk! Mi nem gondoljuk magunkat mindenkinél jobbnak, a hitetlenek igen, ők mindenkinél jobbak. Mi azért azt mondjuk, hogy na mégsem!

***Túl sokat foglalkozunk a botlásainkkal, a bűneinkkel!
Ahelyett, hogy engednénk, hogy Isten levegye rólunk bűneink terhet,
és aztán az üdvösség örömeivel éljük a mindennapjainkat!***

Nehogy illúzióink legyenek, hogy büntelen vagyunk! Senki se büntelen, senki se mondhatja azt, hogy róla nem kell levenni a bűneinek terhet! Ha az ember eljut lélekben idáig, akkor lerakja ezt a terhet és az emberben fölszabadul az öröm! Örömtelen kereszténység nem

kereszténység! Keresztény világunknak ez az egyik nagy gyengesége! A világ csak a rossz misztériumáról beszél. A filozófia csak a gonoszság misztériumával foglalkozik, azt mondja a rosszra: *mysterium iniquitatis* A gonoszságnak van misztériuma, a jónak nincs. A jó az az embert elragadó öröm, hogy nem kell mással foglalkozni! Ha ezt a kérdést meg akarjuk oldani, elég lemaradásban vagyunk, mert a tékozlás misztériumával annyit foglalkozunk.

***II. János Pál pápa a mi Árpád-házi Szent Erzsébetünket
a tékozló jóságnak nevezte!***

A rosszban tékozlók vagyunk általában. Micsoda különbség, amikor az ember a jóságban tékozló! Szokták mondani, hogy eltékozolta az életét. Ez a tékozlás misztériuma: magának élt.

Az tékozolja el az életét, aki magának él!
Árpád-házi Erzsébetre azt mondta II. János Pál pápa,
hogy ő a tékozlás szentje, aki másoknak élt!
Gondolkodás nélkül adta oda az életét másoknak! Ez az!

Jézus adott jogot az asszonyoknak

A mai történetben nem Simon a főszereplő, nem az asszony a főszereplő, a főszereplő Jézus! Jézusra figyeljünk, hogyan viselkedik és mit mond. Egy dolgot ki kell hangsúlyoznom, mert még az evangélium is mindig az asszonyok rosszaságáról beszél. Hol van a férfiak rosszasága? Nincs? A férfiak mind jók? Hogy van ez? Ez se véletlen!

***Jézus korában az asszonyoknak nem volt joga!
Jézus volt az, aki az asszonyoknak jogot, egyenjogúságot adott!
Ezt csak Jézus adta!***

Néha elkeseredett vagyok, mert ezek az emancipált asszonyok még bántják is Jézust, az Egyházat, a kereszténységet, közben tőle kaptak egyenjogúságot! Ezek a pogány nők, ezek a celeb nők, meg, meg. Az asszonyoknak van min gondolkodni, mert az asszonyok mintha nem hinnék el a keresztény tanítást, hogy egyenrangúak. Jézus korában a nők nem voltak egyenrangúak. Jézus mindig az asszonyokat állította elé, mint akik semmivel nem kevesebbek, mint a többiek. Az asszony nem érinthetett idegen férfit. Nem volt joga bizonyos körökben megjelenni. Az asszonyok még a zsidó hit gyakorlásában sem voltak egyenrangúak a férfiakkal. Az asszonyok nem olvashatták a Szentírást, a tekercseket.

Sok bűne bocsáttatott meg

A mai történetben ez az asszony teszi azt, amit tesz. Simon magában fel van háborodva, hogy ha Jézus próféta lenne, pedig ő sokat gondolt Jézusról, különben miért hívta meg. Hamis gondolatai voltak. Jézus nem véletlenül mondja: Simon, mondanék neked valamit. Azt se tetted, azt se tetted, azt se tetted, akkor miért hívtál meg? Azt illetet volna tenni, nem kötelező, de illik. Az asszony meg teszi azt, amit tesz. A lényeg a tanulság, amit Jézus von le: sok bűne bocsáttatott meg, – sajnos a magyar fordítás így mondja – mert nagyon szeretett! A görög Szentírásban a következőképpen van:

Ez az asszony azért jött Jézushoz,
zokogott, könnyezett, törülgette a lábát,
mert sok bűne megbocsáttatott előzőleg már!
Ez a válasz volt!

Ennek az asszonynak ez a cselekedete válasz volt arra, hogy Jézus nem nézte prostituáltként, szóba állt vele, levette bűnei terhét. Jézus semmi mást nem akart tőle, csak levenni bűnei terhét. Jézus levette! Ez az asszony ettől kezdve ebben az örömben élt! Ezt az örömet akarta kifejezni! Jézus sok bűnét bocsátotta meg, ezért rendkívüli módon akarta kifejezni a háláját, a köszönetét, a Jézushoz tartozását!

Az evangélium örömhír

Erről az örömről kellene szólni a kereszténységnek! Mindannyian bűnösök vagyunk. Ha engedjük, hogy Jézus levegye a bűneink terhét, levegye rólunk Jézus az önmagunknak való életet, levegye Jézus rólunk az önzést, beképzelték vagyunk, gőgösök vagyunk, magunknak élünk helyett, hogy egymásnak éljünk, egymásért éljünk! Ha engedjük, hogy Jézus megbocsásson nekünk, meggyógyítsa tékozlásainkat, akkor utána örömben kellene élni, ahogy ez az asszony kifejezte örömet!

***Az evangélium azt jelenti, hogy örömhír!
A keresztényeknek ebben az örömben kellene élni!
Próbáljuk meg!***

Ehhez az kell, hogy ne legyünk beképzelték, ne gondoljuk azt, hogy mi büntelenek vagyunk, hanem igenis lássuk be, hogy eltékozzunk az életünket, mert el vagyunk telve önmagunkkal! Azt hisszük, hogy minden rólunk szól! A pogány világ ezt még erősíti is bennünk: minden sikerülni fog, te leszel az első, te vagy a legnagyobb. Hazugság az egész világ. Higgyük el, ilyenek vagyunk és fogadjuk el, hogy ezt a lelki terhet leveheti rólunk az Isten!

***Ezért fontos a hit!
Az egész világ problémája a hitetlenségből származik,
mert akinek a bűnei terhét nem vették le, az pogány, az hitetlen!
Aki ennek tudatában van, az hívő!***

Nem jobb, mint a többi ember, de tudatában van annak, hogy hozzá jó az Isten! Mindent megpróbál, hogy ebből a kitüntető istenszeretetből éljen örömben!

***Ha újra nem sikerül, akkor újra engedjen,
hogy az Isten megszabadítsa önmagától! Újra éljen örömben!
Egyszerű, csak őszintének kell lenni önmagunkhoz!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Isten azért engedi el a tartozásunkat, mert sohase tudnánk kiegyenlíteni! A példázatban azért engedte el az illető az adósságukat, mert sohase tudták volna visszafizetni. Érdemes ezen a titkon elgondolkodni. Reggel eszembe jutott édesanyám, akihez annyian jöttek kérni, ő mindig csak adott és tudta, hogy sohase adják vissza.

***Ebben az imádságban gondoljunk arra,
hogy adósságunk titok!
Isten ezt a titkot fel tudja oldani!***